

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoPr/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215204888
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1215204888.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: H.. Q. W., K.. XX.XX.XXXX, O. Y.R. Z. XXXX/XX, P. W., zastúpeného: Advokátska kancelária Mihalda, Valach, Kišac, s.r.o., so sídlom Gogoľova 18, Bratislava, IČO: 36 663 051, proti žalovanému: SLOVNAFT, a.s., so sídlom Vlčie hrdlo 1, Bratislava IČO: 31 322 832, o určenie neplatnosti pracovného pomeru a vyplatenie náhrady mzdy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 26. novembra 2019, č.k. 12Cpr/1/2015-576, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým (v poradí druhým) rozsudkom zamietol súd prvej inštancie žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 02.09.2014 a náhrady mzdy a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď dospel k záveru, že žalovaný so žalobcom skončil pracovný pomer výpoveďou platne.

2. V poradí prvým rozsudkom zo dňa 29.11.2016, č.k. 12Cpr/1/2015-325, prvoinštančný súd podanú žalobu rovnako ako nedôvodnú zamietol, avšak na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29. marca 2018 tento rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie v rozsahu, v akom prvoinštančný súd konštatoval, že výpovedný dôvod je v spornej výpovedi z pracovného pomeru zo dňa 02.09.2014 vymedzený v súlade s ust. § 61 ods. 2 Zákonníka práce dostatočne, že žalobcovi ponúknuté voľné miesto nemožno považovať za nevhodné pre jeho osobu len z dôvodu horšieho finančného ohodnotenia a ponuková povinnosť v zmysle Zákonníka práce tak bola riadne splnená a taktiež, že sporná výpoveď bola riadne prerokovaná s odborovým orgánom, a preto bol splnený aj tento predpoklad platnosti výpovede. Odvolací súd však považoval za nesprávne a predčasné posúdenie otázky, či sa žalobca v dôsledku organizačnej zmeny žalovaného stal nadbytočný, resp. či na jeho pracovnú pozíciu bol prijatý iný zamestnanec s rovnakou pracovnou náplňou ako vykonával on pred organizačnou zmenou vykonanou žalovaným. Na opätovné posúdenie týchto otázok zamerl súd prvej inštancie pozornosť v konaní po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie, pričom doplnil dokazovanie výsluchom žalobcu, svedkyne B. Q., ako aj obsahom pracovných náplní ďalších zamestnancov, ktorých pracovné pozície vznikli organizačnou zmenou - zamestnancov: H.. U. Q., B. P.Y., Q.. Q. O., H.. Q. V., U. H. R. W..

3. Po doplnení dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca pre žalovaného pracoval na základe pracovnej zmluvy na dobu neurčitú v pracovnej pozícii "špecialista - analytik pre meranie výkonnosti" na oddelení Plánovanie a optimalizácia útvaru Riadenie dodávateľského reťazca (ďalej

len SCM). Druhom práce v uvedenej pracovnej pozícii podľa pracovnej zmluvy bolo sledovanie a analýza výkonu celého zásobovacieho reťazca, analýza rozdielu medzi priebežnými a skutočnými plneniami. Dňa 02.09.2014 bola doručená žalobcovi písomná výpoveď z dôvodu organizačných zmien podľa § 63 odsek 1 písm. b) Zákonníka práce. Pracovný pomer sa mal touto výpoveďou skončiť ku dňu 31.12.2014. Rozhodnutím generálneho riaditeľa žalovaného pod č. 9/2014 s názvom "Zmeny vo funkčnej organizácii Slovnaft, a.s." zo dňa 25.08.2014 došlo k racionalizačným opatreniam, v rámci ktorých bolo v tomto rozhodnutí uvedené, že ku dňu 31.08.2014 je zrušená i pracovná pozícia žalobcu. Na základe organizačnej zmeny generálneho riaditeľa č. 9/2014 došlo na útvare SCM k zrušeniu dvoch pracovných pozícií k 31.08.2014. Teda boli zrušené dve pracovné pozície nasledovne: Jedna pracovná pozícia "špecialista - analytik pre meranie výkonnosti" HAY - 15 na útvare 52100 čo bola pracovná pozícia žalobcu. Ďalej bolo zrušené ďalšie jedno miesto v pracovnej pozícii "referent - optimalizácia výroby" HAY - 14 na útvare 52100. V rámci tejto organizačnej zmeny došlo zároveň k vytvoreniu troch pracovných pozícií ku dňu 01.09.2014: jedna pracovná pozícia "SCM - špecialista" HAY 16, na útvare 5200, jedna pracovná pozícia "SCM - špecialista" HAY 16, na útvare 52100 a jedna pracovná pozícia "SCM - špecialista" HAY 15, na útvare 52100. Tieto pozície v rámci rozhodnutia generálneho riaditeľa SLOVNAFT, a.s. č. 9/2014 zo dňa 25.08.2014 boli nazvané racionalizačnými opatreniami. Poukázal na to, že svedkyňa B. Q. uviedla, že u žalovaného bola vykonaná organizačná zmena tým spôsobom, že boli zrušené niektoré pracovné pozície, ktoré sa týkali priamo i žalobcu, a boli vytvorené následne nové pracovné pozície s inou agendou činnosti. Tieto novovytvorené pracovné pozície sa zamestnávateľovi nepodarilo všetky obsadiť, a i z toho dôvodu bol následne "útvár riadenia dodávateľského reťazca" zrušený ku dňu 31.12.2015. Dovtedy prakticky neboli tieto nové pracovné pozície obsadené. Svedkyňa uviedla, že vylučuje tú skutočnosť, ktorú tvrdí žalobca, že na pracovnú pozíciu, ktorá bola zrušená žalobcovi, bol prijatý iný zamestnanec. Potvrdila tiež, že iná organizačná zmena na útvare SCM v priebehu roku 2014 neprebehla, a že Q. Q. U. S. K. na tento útvár nastúpili v rámci prirodzenej fluktuácie (odchod do dôchodku), presun v rámci skupiny MOL, do ktorej patrí i žalovaný. Na základe uvedeného zdôraznil, že na útvár SCM po prijatí rozhodnutia o organizačnej zmene nebol prijatý žiadny nový zamestnanec, iní zamestnanci prijatí žalovaným na iné útvary vykonávali úplne odlišnú prácu ako žalobca, zamestnanci Q. Q. U. S. K. nastúpili na útvár SCM k dátumu 01.08.2014, to znamená pred dátumom organizačnej zmeny a agenda ktorej sa venoval žalobca prestala byť vykonávaná, nakoľko ju už skupina MOL nepožadovala. Svedeckými výpoveďami svedkov Q. Z., V. Š. U. B. Q. tak mal preukázané, že žalobca sa stal nadbytočným okrem iného i z dôvodu podstatnej zmeny požiadaviek na úlohy útvaru SCM zo strany skupiny MOL, čo malo v konečnom dôsledku za následok úplné zrušenie útvaru SCM k dátumu 31.12.2015. Obsahom pracovných náplní zamestnancov H. U. Q., P. B., Q. Q. Y. O., H. Q. V. U. R. W., ktorých pracovné pozície vznikli organizačnou zmenou, pritom žalovaný dostatočným spôsobom preukázal aj to, že na pozíciu žalobcu nebol prijatý iný zamestnanec s rovnakou pracovnou náplňou, akú žalobca vykonával pred organizačnou zmenou. Z rozhodnutia o organizačnej zmene mal teda nesporne preukázané, že žalobca sa stal pre žalovaného nadbytočným, pričom žalobca nepreukázal, že by na jeho pracovnú pozíciu bol prijatý iný zamestnanec s rovnakou pracovnou náplňou ako vykonával on pred organizačnou zmenou vykonanou žalovaným.

4. Na základe uvedeného dospel prvoinštančný súd opätovne k záveru, že žalovaný dostatočným spôsobom preukázal, že na pozíciu žalobcu nebol prijatý iný zamestnanec s rovnakou pracovnou náplňou, akú žalobca vykonával pred organizačnou zmenou a na základe rozhodnutia o organizačnej zmene sa žalobca stal pre žalovaného nadbytočným. Preto, keď žalovaný ako zamestnávateľ splnil aj svoju ponukovú povinnosť a povinnosť prerokovania výpovede s príslušnou odborovou organizáciou, žalobu bolo potrebné zamietnuť. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a podanej žalobe vyhovieť. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to nedostatočným odôvodnením napadnutého rozsudku. Zároveň namietal, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vady odôvodnenia napadnutého rozsudku vidí žalobca najmä v tom, že súd prvej inštancie v ňom nedáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Okrem iného poukázal na to, že súd pri svojom rozhodovaní bez opory v skutkovom aj právnom stave prijíma svojvoľne vlastné hypotézy (napr. o "hlavnom dôvode neplatnosti" v odseku 18), svojvoľne dotvára dôkazy, ktoré sú v rozpore s ostatnými dôkazmi v konaní (napr. "agenda, ktorej sa venoval

žalobca prestala byť vykonávaná, nakoľko ju už skupina MOL nepožadovala" v odseku 20), rozhodnutie odôvodňuje aj stavom u zamestnávateľa "k dátumu 31.12.2015" (odsek 22), ktorý z hľadiska pravidiel formálnej a právnej logiky nemohol mať na platnosť Výpovede zo dňa 02.09.2014 žiadny vplyv. Navyiac, nie je jasné, odkiaľ súd prvej inštancie čerpal takúto informáciu, keďže žiadny dôkaz ju v konaní nepreukazuje. Namietal tiež sporné skutkové závery opierajúce sa o obsah pracovnej náplne p. K. a výpoveď svedka H.. Q.Š. Z.. Predovšetkým však opätovne zdôraznil, že sa v súvislosti s prijatím organizačnej zmeny nestal nadbytočným, nakoľko organizačnou zmenou boli síce k 31.08.2014 na útvare "Plánovanie a optimalizácia" zrušené dve pôvodné pracovné miesta HAY 15 a HAY 14, avšak následne k 01.09.2014 boli na tom istom útvare vytvorené dve nové pracovné miesta HAY 16 a HAY 15, t.j. celkový počet zamestnancov útvaru "Plánovanie a optimalizácia" ostal po organizačnej zmene nezmenený. Vo vzťahu k jeho pracovnej pozícii HAY 15 bolo písomné rozhodnutie o organizačnej zmene prijaté účelovo len s cieľom podania výpovede jeho osobe bez toho, aby objektívne zanikla potreba vykonávať jeho prácu a zdôraznil, že v príčinnej súvislosti s touto organizačnou zmenou sa nestal nadbytočným. K ponuke vhodnej práce namietal, že zo svedeckej výpovede V. Š. jasne vyplynulo, že žalovaný mu ponúkol primeranú prácu a v rovnakom pracovnom prostredí dokonca v rovnakej budove na rovnakej chodbe, avšak v jeho pracovnej zmluve bolo dohodnutým miestom výkonu práce organizačný útvar Plánovanie a optimalizácia a nie budova ani chodba, teda ponuková povinnosť nebola riadne splnená, nakoľko mu bolo ponúknuté miesto na útvare "52200 Plánovanie dodávok a distribúcie". Vzhľadom na uvedené žiadal odvolaniu vyhovieť.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zhrnul stručne doterajší priebeh konania a otázky, ktoré už boli vyriešené. Pokiaľ ide o to, čo zostalo nevyriešené po zrušení veci odvolacím súdom, poukázal žalovaný na to, že po doplnení dokazovania po zrušení veci odvolacím súdom bolo preukázané, že na útvar SCM po prijatí rozhodnutia o Organizačnej zmene nebol prijatý žiadny nový zamestnanec, iní prijatí zamestnanci na iné útvary vykonávali úplne odlišnú prácu, zamestnanci Q. Q. U. S. K.Ö. nastúpili na útvar SCM k dátumu 01.08.2014, t.j. pred dátumom Organizačnej zmeny a navyiac agenda, ktorej sa venoval žalobca, prestala byť vykonávaná, nakoľko ju už skupina MOL nepožadovala. Zdôraznil, že rozsudok súdu prvého stupňa spĺňa všetky formálne požiadavky kladené na obsah súdneho rozhodnutia uvedené v ustanovení § 220 C.s.p. Poukázal tiež na to, že pokiaľ ide o samotnú nadbytočnosť žalobcu, jeho pracovná pozícia bola zrušená bez náhrady, jeho pracovnú agendu nikto neprevzal ani len čiastočne, čo v konaní bolo aj preukázané, pričom výber nadbytočného zamestnanca patrí výlučne zamestnávateľovi. V priebehu konania teda preukázal, že žalobca sa stal nadbytočným a že nedošlo k porušeniu ustanovenia § 61 ods. 3 Zákonníka práce, pričom žalobcom toľko spomínaní Q. Q. U. S. K. nastúpili na útvar SCM bez priamej či nepriamej súvislosti s osobou žalobcu/jeho náplňou práce, resp. organizačnou zmenou dňa 01.08.2014. Odvolanie preto považoval po všetkých stránkach za nedôvodné.

7. Žalobca sa s vyjadrením žalovaného k jeho odvolaniu nestotožnil, pričom uviedol dôvody nesúhlasu a konkurenčnú argumentáciu, ktorú už prezentoval aj v doterajšom priebehu konania, vrátane zhrnutia skutkového stavu, ktorý bol preukázaný z vykonaných dôkazov, keď v tejto súvislosti v zásade len zopakoval a zdôraznil svoje tvrdenia a argumenty aj vo vzťahu k otázke jeho nadbytočnosti uvádzané v doterajšom priebehu konania.

8. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 C.s.p. a po prejednaní veci na odvolacom pojednávaní a najmä po zopakovaní dokazovania výsluchom svedkov Q. Z. U. B. Q. došiel k záveru, že nie sú splnené podmienky na zrušenie ani na zmenu napadnutého rozsudku.

9. V prvom rade považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že vzhľadom na doterajší priebeh konania, opísaný už vyššie, sa v tomto odvolacom konaní sústredil iba na skutkové a právne otázky významné na posúdenie otázky nadbytočnosti žalobcu v príčinnej súvislosti s organizačnou zmenou žalovaného vykonanou rozhodnutím generálneho riaditeľa žalovaného č. 9/2014 zo dňa 25.08.2014. Všetky ostatné otázky, teda formálne a obsahové náležitosti výpovede, existencia organizačnej zmeny, prerokovanie s odborovým orgánom i splnenie ponukovej povinnosti, už totiž boli vyriešené.

10. Súd prvej inštancie sa po zrušení v poradí prvého rozsudku pre účely posúdenia platnosti skončenia pracovného pomeru žalobcu výpoveďou so zreteľom na posúdenie predpokladu jeho nadbytočnosti v dôsledku organizačnej zmeny vykonanej rozhodnutím generálneho riaditeľa žalovaného č. 9/2014 zo

dňa 25.08.2014 správne sústredil na nedostatky, ktoré mu boli vytknuté odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení. Správne v tomto smere doplnil dokazovanie obsahom pracovných náplní zamestnancov H.. U. Q., P. B., Q. Q. O.Ö., H.. Q. V. U. R. W., prijatých po skončení pracovného pomeru žalobcu, výpoveďou svedkyne B. Q., pričom správne vychádzal aj z výpovedí svedkov Q. Z.I. U. V. Š. a zohľadnil aj zistenie, že zamestnanci Q. Q. U. S. na K. nastúpili na útvare SCM k dátumu 01.08.2014, t.j. pred prijatím organizačnej zmeny.

11. Odvolací súd však dospel k záveru, že žalobca opodstatnene v odvolaní vytkol súdu prvej inštancie, že sa náležite nevysporiadal s otázkou, že organizačnou zmenou č. 9/2014 zo dňa 25.08.2014 došlo nielen k zrušeniu viacerých pozícií, vrátane jeho pozície, avšak súčasne aj k vytvoreniu nových pozícií, vrátane jednej pracovnej pozície "SCM - špecialista" HAY 15, na útvare 52100, teda na útvare, na ktorom bol zaradený aj žalobca. Ak by totiž v prípade predmetnej novovytvorenej pozície išlo o pozíciu obsahovo a kvalifikačne totožnú s pozíciou, na akej pracoval žalobca, nestal by sa žalobca v príčinnej súvislosti s organizačnou zmenou nadbytočným a neboli by preto splnené zákonom stanovené predpoklady platnosti výpovede.

12. Za stavu, keď Q. Q. U. S. K. nastúpili na útvare SCM pred prijatím organizačnej zmeny a pracovná náplň ostatných novoprijatých zamestnancov bola odlišná od náplne práce žalobcu, boli podľa odvolacieho súdu pre porovnanie organizačnou zmenou vytvorenej pozície "SCM - špecialista" HAY 15, na útvare 52100, a pozície žalobcu, kľúčové výpovede svedkov B. Q. U. Q. Z.. Na základe obsahu ich výpovedí pred súdom prvej inštancie však nebolo možné odstrániť všetky nejasnosti a rozpory týkajúce sa danej otázky. Svedok Q. Z. totiž vo svojej výpovedi na prvoinštančnom súde opisoval zvýšené kvalifikačné predpoklady (angličtina, petrochemické vzdelanie), ktoré vzťahoval na pozíciu HAY 16 a nevyjadril sa výslovne k pozícii "SCM - špecialista" HAY 15. Svedkyňa B. Q.Á. sa vo svojej výpovedi k vytvorenej pozícii "SCM - špecialista" HAY 15 taktiež podrobnejšie nevyjadrila. Preto odvolací súd dospel k záveru, že výsluch uvedených dvoch svedkov je nevyhnutné zopakovať v odvolacom konaní.

13. Svedkovia B. Q.D. U. Q. Z. boli odvolacím súdom vypočutí na pojednávaní dňa 07.12.2021. Svedok Q. Z. vo svojej výpovedi vo vzťahu k pozícii "SCM - špecialista" HAY 15 uviedol, že hoci pred organizačnou zmenou žalobca predpoklady pre pozíciu HAY 15 spĺňal, po organizačnej zmene potrebovali kompetencie a popisy pracovných činností upraviť. Zároveň opísal, že v danom čase dochádzalo k zmene vnútornej organizácie v rámci skupiny MOL, prenieslo sa viac kompetencii na SPP a v HAY kategóriách boli preto tiež zmenené požiadavky a kompetencie. Najprv obsadili vytvorené pozície HAY 17 a HAY 16, avšak HAY 15 sa im nepodarilo obsadiť. Na otázku žalobcu tiež uviedol, že pred organizačnou zmenou žalobca spĺňal predpoklady pre svoju pozíciu HAY 154, avšak po organizačnej zmene potrebovali upraviť kompetencie aj popisy pracovných činností, pretože na SPP v rámci skupiny MOL prešlo viac kompetencií. Pokiaľ ide o pozíciu HAY 15 po organizačnej zmene, bol tam nový popis pracovnej činnosti, bolo okrem angličtiny potrebných viac vedomostí o petrochemickom priemysle a bola potrebná aj znalosť petrochemických procesov. Svedkyňa B. Q. vo výpovedi uviedla, že žiadne z nových pozícií sa nepodarilo obsadiť, pričom požiadavka na ich vytvorenie im prišla z oddelenia biznisu. K zmenám v požiadavkách na pozície HAY 15 pred organizačnou zmenou a po nej uviedla, že po organizačnej zmene sa síce všetky tieto pozície volali SCM špecialista, avšak náplň vždy súvisela s konkrétnou agendou, teda názov bol síce rovnaký, ale náplň bola odlišná. Potvrdila, že základné požiadavky na pozíciu HAY 15 sa nemenili, avšak tiež uviedla, že žalobcovi bolo ponúknuté také miesto, ktoré bolo pre neho vzhľadom na vzdelanie, kvalifikáciu, skúsenosti a ďalšie vlastnosti najvhodnejšie.

14. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že z výpovedí uvedených svedkov vyplýva, že napriek tomu, že organizačnou zmenou vytvorená pozícia "SCM - špecialista" HAY 15 sa na prvý pohľad môže javiť ako pozícia totožná so zrušenou pozíciou žalobcu, nepotvrdila sa argumentácia žalobcu, že by išlo o totožnú prácu s rovnakými požiadavkami na schopnosti, skúsenosti a kvalifikáciu, teda, že by u žalovaného aj po organizačnej zmene existovala potreba výkonu tej istej práce, akú vykonával žalobca, keď v skutočnosti sa obsahovo a z hľadiska kvalifikácie a požiadaviek dané dve pozície nezhodovali. Výpovede oboch svedkov potvrdili, že v súvislosti s novým usporiadaním jednotlivých súčastí skupiny MOL, do ktorej patrí aj žalovaný, vznikla v dôsledku prevzatia viacerých nových kompetencií SPP v rámci skupiny potreba zmeny požiadaviek na jednotlivé pozície zamestnancov a s tým spojených kvalifikačných predpokladov na nové pozície, vrátane pozícii vytvorených organizačnou zmenou č. 9/2014, k čomu došlo práve v súvislosti s predmetnou organizačnou zmenou. Vytvorenie pozície "SCM - špecialista" HAY 15 s iným obsahom no najmä špecifickými požiadavkami na výkon pozície, než

bola zrušená pozícia žalobcu, potom za tohto stavu nemá za následok, že by aj po prijatí danej organizačnej zmeny naďalej pretrvala potreba výkonu práce žalobcu, čo má za následok, že žalobca sa v dôsledku organizačnej zmeny skutočne stal nadbytočným; a preto neobstojí ani jeho podrobná argumentácia, podľa ktorej práve vytvorenie pozície SCM - špecialista" HAY 15 preukazuje chýbajúci znak nadbytočnosti, nevyhnutný pre platnosť spornej výpovede z pracovného pomeru.

15. Nedôvodne žalobca v odvolaní namieta, že v jeho prípade nebola náležite splnená ponuková povinnosť z dôvodu, že nemal v pracovnej zmluve uvedené ako miesto výkonu práce chodbu a miestnosť ale útvar 52100, avšak ponúknutá mu v rozpore s obsahom pracovnej zmluvy bola pozícia na útvere 52200. Miestom výkonu práce totiž treba rozumieť určité miesto z polohopisného hľadiska, čo v prípade oboch útvarov nepochybne bolo totožné, keď dokonca mali kancelárie v tej istej budove a na tej istej chodbe (čo žalobca nepopiera). Odhliadnuc od uvedeného však odvolací súd poukazuje na to, že žalobca v konaní na súde prvej inštancie pôvodne vo vzťahu k ponukovej túto vadu namietal, keď namietal odlišné platové náležitosti, s čím sa súd prvej inštancie i odvolací súd už vysporiadal.

16. Pokiaľ žalobca súdu prvej inštancie vytyka nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, jeho výhrady treba považovať za čiastočne opodstatnené, a to najmä z dôvodu, že prvoinštančný súd sa pre účely posúdenia nadbytočnosti žalobcu vôbec nezaoberal novovytvorenou pozíciou SCM - špecialista" HAY 15. Danou otázkou sa však už dôsledne zaoberal odvolací súd, a preto uvedené nedostatky treba považovať za odstránené v odvolacom konaní. Je tiež pravdou, že súd prvej inštancie sa nezaoberal vyčerpávajúco všetkými tvrdeniami a rozsiahlou argumentáciou žalobcu, ktorú v priebehu konania písomne alebo ústne predniesol. Odvolací súd však dospel k záveru, že vzhľadom na to, že žalobcovi bolo poskytnuté dostatočné vysvetlenie všetkých relevantných úvah ohľadne otázok, ktorých posúdenie má význam z hľadiska platnosti výpovede, nedošlo (v konečnom dôsledku) k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

17. Pokiaľ žalobca v odvolaní namieta svojvoľný skutkový záver súdu prvej inštancie o tom, že agenda, ktorej sa venoval žalobca, prestala byť vykonávaná, nakoľko ju už skupina MOL nepožadovala, a to z hľadiska absencie opory pre takýto záver vo vykonanom dokazovaní a súčasne z hľadiska jeho významu pre rozhodnutie, keď k tomuto stavu malo dôjsť až k 31.12.2015, odvolací súd jeho námietky považuje za opodstatnené, avšak z hľadiska vecnej správnosti napadnutého rozsudku bez právneho významu. Pre posúdenie platnosti spornej výpovede z pracovného pomeru zo dňa 02.09.2014 totiž skutočne, ako správne namieta žalobca, nemôžu mať význam okolnosti, ktoré nastali až ku dňu 31.12.2015. Uvedené však nič nemení na tom, že skutkové okolnosti, z ktorých vyplýva nadbytočnosť žalobcu, boli v konaní riadne preukázané a za tohto stavu nemali predmetné závery súdu prvej inštancie žiadny význam z hľadiska správnosti rozhodnutia o zamietnutí žaloby.

18. Napokon, v nadväznosti na ďalšiu argumentáciu žalobcu v odvolacom konaní považuje odvolací súd za potrebné pre úplnosť poznamenať, že vzhľadom na zmenené požiadavky na jednotlivé vytvorené pozície zamestnancov, vrátane pozície "SCM - špecialista" HAY 15, neprichádzalo do úvahy splnenie ponukovej povinnosti žalovaným v podobe tejto pozície, a preto ani táto jeho argumentácia nemôže obstať.

19. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že závery súdu prvej inštancie, podľa ktorých v danom prípade nedošlo k prijatiu nového zamestnanca na miesto obsadené pôvodne žalobcom a v konaní bola okrem splnenia ostatných predpokladov platnosti výpovede preukázaná aj nadbytočnosť žalobcu v dôsledku organizačnej zmeny č. 9/2014, je nevyhnutné, a to aj na základe výsledkov doplneného dokazovania, považovať za správne a správne potom prvoinštančný súd uzavrel, že v danom spore bolo preukázanie všetkých predpokladov platnosti výpovede, a teda podanú žalobu je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

20. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p., avšak žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď mu v odvolacom konaní žiadne nevznikli, ani ich priznať nežiadal.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).